Berija Lavrentij Pavlovič (1899-1953) :)

Riaditeľ sovietskej tajnej polície. Berija organizoval rozsiahle čistky politických odporcov Josifa Vissarionoviča Stalina.

Narodil sa v Gruzínsku, do komunistickej strany vstúpil v roku 1917 a roku 1921 sa stal v Gruzínsku veliteľom Leninovej tajnej polície Čeka. V rokoch 1936-1938 riadil politické čistky v zakaukazských republikách. Potom ho vymenovali za riaditeľa sovietskej tajnej polície NKVD – ľudového komisariátu vnútra. Vzápätí začal organizovať krvavé čistky a rozširovať v krajine sieť väzenských pracovných táborov – gulagov. Roku 1941 ho vymenovali za podpredsedu vlády a roku 1945 sa stal maršalom. Po Stalinovej smrti roku 1953 sa usiloval dostať k moci, porazila ho však koalícia vedená Georgijom Malenkovom, Vjačeslavom Molotovom a Nikitom Chruščovom. Obvinili ho z vlastizrady, odsúdili a v tajnosti popravili. Berijovi sa pripisuje zodpovednosť za smrť miliónov ľudí vrátane tých, ktorí zomreli v neslávne známych gulagoch.

Berija so Stalinovou dcérou v medzivojnovom období

Berija podrobne:

Lavrentij Pavlovič Berija sa narodil 29. marca 1899, pri meste Suchumi v Gruzínsku. Pochádzal z chudobnej roľníckej rodiny. Po skončení strednej školy, začal študovať na Vysokej technickej škole v meste Baku. Tu aj organizoval miestnu boľševickú stranu.

Od roku 1921 až do roku 1931 bol vo vedení sovietskej rozviedky a kontrarozviedky, bol aj námestníkom riaditeľa azerbajdžanskej Zvláštnej komisie, tzv. Čeka, ktorá riadila pracovné tábory (gulagy), zodpovedala za konfiškáciu potravín a boj proti nepriateľom Komunistickej strany. Príslušníci Čeky boli zodpovední aj za prenasledovanie, zatýkanie a mučenie odporcov režimu, potlačenie roľníckych aj robotníckych vzbúr a povstaní[1].

Berija od roku 1931 viedol centrálny výbor Komunistickej strany Gruzínska a stal sa jedným z najbližších priateľov sovietského diktátora Josifa Stalina. V krajine vďaka svojej brutálnej politike získal neobmedzenú moc. Počas Berijovho úradovania, Gruzínsko vykazovalo najviac popráv v celom ZSSR. Tu Berija nechal zatýkať,

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

vypočúvať členov NKVD, či komunistickej strany. A nespolupráca s vyšetrovateľmi sa rovnala poprave.

V auguste 1938 bol menovaný do funkcie 1. zástupcu národného komisára vnútra, v decembri už bol ľudovým komisárom. Ako prvé od konca septembra 1938 do januára 1939, začal robiť čistky v radoch vyšších funkcionárov sovietskej tajnej polície NKVD a v súdnictve, kde nechal zlikvidovať ľudí po jeho predchodcovi Ježovovi. V rokoch 1939-1941 sa podieľal na deportáciách obyvateľov Pobaltských republík, západného Bieloruska, Ukrajiny a Moldavska, ktoré boli pričlenené k ZSSR do pracovných lágrov. Po porážke Poľska v septembri 1939 presadil aj likvidáciu zajatých poľských dôstojníkov a poľskej inteligencie, čo malo za následok napríklad masové vraždenie v Katyni. Po napadnutí ZSSR v lete 1941 Nemeckom, sa podieľal na realizácii deportácií Nemcov, Fínov, Grékov a ďalších národov v rámci územia ZSSR do gulagov. Od roku 1943 tieto deportácie postihli napríklad aj Krymských Tatárov a ďalšie národy Severného Kaukazu a Krymu obvinených so spolupráce s okupantmi.

Od 18. marca 1946 sa stal členom Politbyra najvyššieho výboru komunistickej strany, a tak sa dostal do úzkeho kruhu najvyšších predstaviteľov ZSSR. Kontroloval napríklad aj vývoj a testy prvej sovietskej atómovej bomby, ktorú ZSSR otestovali v roku 1949. Po Stalinovej smrti v roku 1953 bol Berija poverený Malenkovom vedením Ministerstva vnútra (MVD) a zároveň menovaný do funkcie podpredsedu vlády.

Berija pri Stalinovej rakve

Dňa 26. júna 1953 ho však Nikita Chruščov na zasadnutí vlády obvinil zo spolupráce s britskou tajnou službou, ihneď po tom bol zatknutý dôstojníkmi na čele s maršalom Žukovom a Moskalenkom. Pri zatýkaní bol prítomný vtedy nevýznamný plukovník Brežnev. Beriju súdil tribunál, ktorému predsedal maršál Konev. Berija bol súdený za zradu, terorizmus a kontrarevolučnú činnosť v čase občianskej vojny. Spolu s Berijom boli súdení jeho 6 blízki spolupracovníci, ktorí boli popravení 23. decembra 1953.

[1] Päťročná existencia Čeky stála život odhadom 200 až 500 tisíc občanov ZSSR. Táto bezpečnostná služba, zavraždila na príkaz Lenina aj ruskú cársku rodinu Romanovcov, v Jekaterinburgu.

História ruských tajných služieb, Čeka, NKVD, KGB

• **https://www.securitymagazin.cz/security/historia-stalinov-kat-lavrentij-pavlovic-b-rija-1404053486.html**

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania